

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΕΛΚΟΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	Πρακτικό Διδασκαλιών.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	Συνοπτική Αποτίμηση 1ης Διδασκαλίας.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	02/03/2026
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	Συνοπτική Αποτίμηση 2ης Διδασκαλίας.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	09/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Τελική Έκθεση Αξιολόγησης ΣΤΟΙΧΕΙΑ: Δέλκος Αθανάσιος ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Εισαγωγικά στοιχεία Η συνάντηση του Διευθυντή του Σχολείου με τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό (ΠΕ 70) της Δ' τάξης κο Δέλκο Αθανάσιο πραγματοποιήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2026. Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των δύο διδασκαλιών στο μάθημα της Ιστορίας της Δ' τάξης Δημοτικού. Πιο συγκεκριμένα ορίστηκε η πρώτη διδασκαλία να υλοποιηθεί στις 2 Μαρτίου 2026 στο κεφάλαιο 25 με τίτλο: "Αιτίες και αφορμές του Πελοποννησιακού πολέμου" (3η Ενότητα: Κλασικά Χρόνια) και η δεύτερη στις 9 Μαρτίου 2026 στο κεφάλαιο 26 με τίτλο: "Οι κυριότερες φάσεις του πολέμου" (3η Ενότητα: Κλασικά Χρόνια). Συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών (δημιουργία ασφαλούς και ευχάριστου περιβάλλοντος στην τάξη που προδιαθέτει όλους-ες θετικά, προώθηση του αλληλοσεβασμού μεταξύ του ίδιου και των μαθητών/μαθητριών αλλά και των μαθητών μεταξύ τους, θετικό και οργανωμένο μαθησιακό κλίμα), ενώ συζητήθηκε και η δομή των σχεδίων μαθημάτων των διδασκαλιών. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο αξιολογούμενος άσκησε για πρώτη φορά τα παιδαγωγικό-διδασκτικά του καθήκοντα στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μακροχωρίου τον Σεπτέμβριο του 2025, τοποθετούμενος οργανικά σε αυτό. α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του ίδιου και των μαθητών. Σε ό,τι αφορά στην προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του ίδιου και των μαθητών/τριών, παρατηρήθηκε ότι ο

εκπαιδευτικός καλλιεργεί ένα υποστηρικτικό και ασφαλές παιδαγωγικό περιβάλλον, το οποίο εδράζεται στην προσωπική προσέγγιση και στην ειλικρινή επικοινωνία με τους/τις μαθητές/τριες. Η χρήση φιλικής προσαγόρευσης, η πραότητα του λόγου και η ευγενική, δημοκρατική στάση του διαμορφώνουν κλίμα ψυχολογικής ασφάλειας και συμβάλλουν στη διαμόρφωση σχέσεων αμοιβαίας εμπιστοσύνης και σεβασμού. Παράλληλα, η ενεργητική ακρόαση χωρίς επικριτική διάθεση ενισχύει την αυτοπεποίθηση των μαθητών/τριών και τους ενθαρρύνει να εκφράζονται ελεύθερα, ακόμη και όταν δεν είναι βέβαιοι για την ορθότητα της απάντησής τους, αποδεχόμενοι το λάθος ως αναπόσπαστο μέρος της μαθησιακής διαδικασίας. Η διαρκής κίνηση του εκπαιδευτικού στον χώρο της τάξης, η βλεμματική επαφή και η στοχευμένη φυσική προσέγγιση προς συγκεκριμένους/νες μαθητές/τριες λειτουργούν υποστηρικτικά, ενισχύοντας το αίσθημα ασφάλειας και την αίσθηση ότι κάθε μαθητής γίνεται αντιληπτός και αναγνωρίζεται. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας Αναφορικά με τη δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας παρατηρήθηκε ότι η διδακτική πρακτική του εκπαιδευτικού εναρμονίζεται με τις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης, προάγοντας την αποδοχή της διαφορετικότητας και τη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών. Έτσι και σε αυτό πλαίσιο ο εκπαιδευτικός έδωσε τη δυνατότητα στους/στις μαθητές/τριες συνεργαζόμενοι/νες σε ομάδες των δύο ατόμων να ενισχύσουν την κοινωνική τους αλληλεπίδραση και την αμοιβαία εκτίμηση καλλιεργώντας παράλληλα την ενσυναίσθηση και τη συνεργατική μάθηση. Ο ίδιος ο εκπαιδευτικός λειτουργεί ως θετικό παιδαγωγικό πρότυπο, υιοθετώντας στάση σεβασμού και ισότιμης αντιμετώπισης προς το σύνολο των μαθητών/τριών, ανεξαρτήτως κοινωνικοπολιτισμικού υπόβαθρου ή μαθησιακών δυνατοτήτων, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στη δημιουργία ενός συμπεριληπτικού και υποστηρικτικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Η ετερογένεια της τάξης αντιμετωπίζεται ως πλούτος, με τον εκπαιδευτικό να παρεμβαίνει με σεβασμό και χωρίς διακρίσεις, διασφαλίζοντας ότι ακόμα και οι μαθητές/τριες με χαμηλότερους ρυθμούς ανταπόκρισης αποτελούν οργανικό κομμάτι της κοινότητας της τάξης απολύτως σεβαστό από όλους/λες. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι μαθητής με μαθησιακές δυσκολίες όταν του ζητήθηκε να διαβάσει την εκφώνηση ερώτησης που συμπεριλαμβανόταν σε φυλλάδιο εργασίας που δόθηκε από τον εκπαιδευτικό, ενώ διάβαζε αργά (σχεδόν συλλαβιστά), αυτό σε καμιά περίπτωση δεν αποτέλεσε αφορμή για οποιοδήποτε αρνητικό σχόλιο λεκτικό ή άλλο από τους/τις υπόλοιπους συμμαθητές/τριες στοιχείο που φανερώνει την αποδοχή του από όλους/λες και την με τρόπο φυσικό και λειτουργικό ένταξή του στην κοινότητα της τάξης. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία Σε σχέση με την εμπλοκή μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία θα πρέπει να τονιστεί ότι η εναλλαγή διδακτικών τεχνικών, η χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας, ιστορικών χαρτών και άλλων οπτικοποιημένων πηγών, καθώς και η αξιοποίηση της αφήγησης και παιγνιωδών δραστηριοτήτων, όπως το σταυρόλεξο, συνέβαλαν ως ένα βαθμό στη διαφοροποίηση της διδασκαλίας και στην προσαρμογή της στις ανάγκες μιας ετερογενούς τάξης, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ποικίλων ερεθισμάτων συμμετοχής-εμπλοκής στην όλη μαθησιακή διαδικασία μαθητών/τριών με διαφορετικό στυλ μάθησης. Η σύνδεση από τον εκπαιδευτικό του περιεχομένου του μαθήματος (πελοποννησιακός πόλεμος) με αντίστοιχες καταστάσεις της επικαιρότητας (Ουκρανία, Μέση Ανατολή), οι στοχευμένες ερωτήσεις ονομαστικά σε μαθητές/τριες με σκοπό την ενεργοποίησή τους, τα φυσικά αγγίγματα, οι ομαδικές (σε ομάδες των δύο ατόμων) δραστηριότητες και η διαμορφωτική αξιολόγηση κατέστησαν τη διδασκαλία περισσότερο ενδιαφέρουσα και εξ αυτού ενθάρρυναν την ενεργότερη συμμετοχή της πλειονότητας των μαθητών/τριών της τάξης. Είναι χαρακτηριστική η ησυχία που επικρατούσε στην τάξη και η προσοχή που επεδείκνυαν οι μαθητές/τριες ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της αφήγησης του δασκάλου και της εναλλαγής αυτής με βίντεο και ερωτήσεις. Το αυξημένο ενδιαφέρον των μαθητών/τριών αποτυπώνεται στην προθυμία τους να συμμετάσχουν, είτε μέσω ατομικών παρεμβάσεων είτε μέσω χορικών απαντήσεων, στοιχεία τα οποία, αν και σε πρώτη ανάγνωση στοιχειοθετούν αποπροσανατολισμό της διδασκαλίας, στη συγκεκριμένη τάξη μαρτυρούν ένδειξη προσοχής, ενθουσιασμού και διάθεσης αυξημένης εμπλοκής στη μαθησιακή διαδικασία. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Σχετικά με την πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας παρατηρήθηκε ότι η διαχείριση της τάξης βασίζεται κυρίως σε προληπτικές πρακτικές, στη συστηματική οργάνωση της διδακτικής διαδικασίας και σε συμφωνημένους κανόνες συμπεριφοράς. Η διδασκαλία ακολουθεί σαφή δομή και συγκεκριμένα στάδια, τα οποία είναι γνωστά στους μαθητές/τριες, δημιουργώντας ένα πλαίσιο προβλεψιμότητας που μειώνει το άγχος και περιορίζει την εμφάνιση αποκλινοσών συμπεριφορών. Οι καθιερωμένες μαθησιακές ρουτίνες, όπως η διαδικασία ανάθεσης εργασιών, η χρήση του πίνακα ή ακόμη και η αυτόνομη μετακίνηση των μαθητών/τριών στον χώρο της τάξης (απόρριψη απορριμμάτων στον κάδο), έχουν εσωτερικευθεί από τους μαθητές/τριες και ενισχύουν την αυτορρύθμισή τους λειτουργώντας αποσυμπιεστικά, χωρίς να διαταράσσουν τη ροή του μαθήματος. Η διακριτική παρακολούθηση των μαθητών/τριών, η ελκυστικότητα της παρουσίασης του περιεχομένου του μαθήματος από τον εκπαιδευτικό μέσω και της χρήσης ΤΠΕ, η παροχή σαφών οδηγιών για τις μαθησιακές δραστηριότητες αλλά και ανατροφοδότησης συνέβαλαν στη διατήρηση ενός οργανωμένου και λειτουργικού μαθησιακού περιβάλλοντος καθιστώντας την επιβολή πειθαρχίας μια φυσική απόρροια της οργάνωσης και όχι μια επιβεβλημένη παρέμβαση. Η αξιοποίηση τόσο λεκτικών όσο και μη λεκτικών παρεμβάσεων, όπως το φυσικό άγγιγμα, σε συνδυασμό με τον κατάλληλο τόνο φωνής, την έκφραση ενδιαφέροντος, την κίνηση στον χώρο και τη συστηματική βλεμματική επαφή, συνέβαλαν στη διαμόρφωση

αποτελεσματικών επικοινωνιακών αλληλεπιδράσεων μεταξύ του αξιολογούμενου και των μαθητών/τριών, στη βάση του αμοιβαίου σεβασμού, λειτουργώντας προληπτικά ως προς την εκδήλωση διασπαστικών συμπεριφορών στην τάξη. Στην ίδια κατεύθυνση πρόληψης προβλημάτων πειθαρχίας λειτούργησε και η ενασχόληση των μαθητών/τριών με τις δραστηριότητες του μαθήματος σε ομάδες των δύο μαθητών. Η συγκεκριμένη διδακτική επιλογή, στον βαθμό που το επέτρεπε ο αριθμός των μαθητών/τριών ανά ομάδα και ο διατιθέμενος χρόνος, υποστήριξε την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων (σεβασμός του διαφορετικού άλλου, ενσυναίσθηση, κτό), καθώς και την καλλιέργεια αυτορρύθμισης. Διαχείριση συγκρούσεων Ως προς τη διαχείριση των συγκρούσεων παρατηρήθηκε ότι το κλίμα αμοιβαίου σεβασμού και εμπιστοσύνης, το παιδαγωγικό κλίμα της τάξης και οι προληπτικές πρακτικές του εκπαιδευτικού απέτρεψαν την εμφάνιση εντάσεων και πολύ περισσότερο συγκρούσεων στις δύο διδασκαλίες, τόσο μεταξύ των μαθητών/τριών όσο και μεταξύ του εκπαιδευτικού και μαθητών/τριών. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες παρατηρήθηκε διάσπαση της προσοχής από μαθητές/τριες, ο εκπαιδευτικός παρενέβη με διακριτικότητα και σεβασμό προς τα πρόσωπα των μαθητών/τριών, τηρώντας στάση παιδαγωγικά υποστηρικτική και απαλλαγμένη από επικριτικές ή τιμωρητικές πρακτικές.

β) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Ο αναστοχασμός του αξιολογούμενου εκπαιδευτικού καταδεικνύει την ανάπτυξη ουσιαστικής αναστοχαστικής ικανότητας και κριτικής αποτίμησης της διδακτικής του πρακτικής. Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που προέκυψαν από την αρχική διδασκαλία, προχώρησε στις απαραίτητες αναπροσαρμογές, οι οποίες οδήγησαν σε αποτελεσματικότερη διαχείριση του διδακτικού χρόνου και στην επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος εντός του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος. Παράλληλα, ανέδειξε αυξημένη επίγνωση της δυναμικής της τάξης και των ατομικών διαφορών των μαθητών/τριών, γεγονός που του επέτρεψε να ερμηνεύσει με μεγαλύτερη ακρίβεια επιμέρους συμπεριφορές που σχετίζονται με ελλειμματική προσοχή, συμμετοχή και επίδοση, αναφέροντας ενέργειες που υλοποίησε (π.χ. επαναφορά μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία μέσω αναφοράς των ονομάτων των μαθητών/τριών, φυσικού αγγίγματος αυτών) ή προτείνοντας άλλες. Ο εκπαιδευτικός προσδιόρισε βασικές συνιστώσες του παιδαγωγικού κλίματος που εφάρμοσε, όπως η παροχή ευκαιριών για έκφραση, διάλογο και ενεργό εμπλοκή των μαθητών/τριών, η διασφάλιση ψυχολογικής και συναισθηματικής ασφάλειας στην τάξη, η καλλιέργεια κλίματος εμπιστοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού, η θέσπιση κοινά αποδεκτών κανόνων, η ενίσχυση θετικής διάθεσης και η αποδοχή του λάθους ως αναπόσπαστου μέρους της μαθησιακής διαδικασίας, αναγνωρίζοντας παράλληλα τη συμβολή των παραγόντων αυτών στη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Επιπροσθέτως, ο εκπαιδευτικός κατανοώντας ειδικότερα τον καθοριστικό ρόλο της ενεργού εμπλοκής των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία προσανατολίστηκε προς την ενσωμάτωση συνεργατικών διδακτικών προσεγγίσεων, με ομαδοσυνεργατικά σχήματα εργασίας σε επίπεδο ζεύγους μαθητών/τριών. Στο πλαίσιο αυτό, καθίσταται εμφανής η πρόθεσή του να ενισχύσει περαιτέρω το παιδαγωγικό κλίμα και τη συμπεριληπτική διάσταση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, πέραν της αναγνώρισης της πολιτισμικής, γλωσσικής και μαθησιακής ποικιλομορφίας, των πολλαπλών τρόπων παρουσίασης της γνώσης, της συμμετοχής και έκφρασης, κτό. που ήδη εφάρμοσε και μέσω της συστηματικής αξιοποίησης της συνεργατικής μάθησης, η οποία συμβάλλει στην καλλιέργεια κοινωνικών δεξιοτήτων και στην ανάπτυξη της μεταγνωστικής αυτορρύθμισης των μαθητών/τριών. Τέλος, στο πλαίσιο της παιδαγωγικο-διδακτικής του λειτουργίας, ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται από τον αξιολογούμενο στην αναγνώριση και αποδοχή της σύγχρονης παιδαγωγικής διάστασης του ρόλου του εκπαιδευτικού ως διευκολυντή και εμπυχωτή της μαθησιακής διαδικασίας, η οποία διάσταση εντάσσεται σαφώς στη χορεία των μαθητοκεντρικών προσεγγίσεων και υπερβαίνει τον παραδοσιακό ρόλο του μεταδότη γνώσεων. Λαμβάνοντας υπόψη την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρονται η απόκτηση δεύτερου πτυχίου και η υπηρετήση του εκπαιδευτικού στο παρελθόν ως αστυνομικού επί οκτώ συναπτά έτη, την υπηρεσία του εκπαιδευτικού σε δημόσια δημοτικά σχολεία της χώρας επί δεκαεννιά έτη, την αυτομόρφωσή του (επιμορφώσεις, σεμινάρια), τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης, καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό-παιδαγωγικό έργο του κου Δέλκου Αθανάσιου είναι εξαιρετικό, καθώς ο αξιολογούμενος αξιολογήθηκε σε όλα τα παραπάνω με αυτόν τον χαρακτηρισμό σύμφωνα με τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.